

[Дом](#)

[Изтегляния](#)

[Търсене](#)

[Индекс на сайта](#)

[Карта на сайта](#)

[Свържете се с нас](#)

[Начало](#) • [Сама Веда Упанишади](#) • [Саняса Упанишади](#)

Санъяса Упанишад

Санъяса Упанишад.

Превод от проф. А. А. Раманатан.

Издадено от Теософското издателство, Ченай.

Ом! Нека моите крайници и реч, Прана, очи, уши, жизненост
и всички сетива растат по сила.

Цялото съществуване е Брахман на Упанишадите.

Нека никога не отричам Брахман, нито Брахман отрича мен.

Нека няма никакво отричане:

Нека поне от мен няма отричане.

Нека добродетелите, провъзгласени в Упанишадите, бъдат в мен,
който съм отдаден на Атман; нека те пребивават в мен.

Ом! Нека има Мир в мен!

Нека има Мир в моята среда!

Нека има Мир в силите, които действат върху мен!

ПЪРВА АДХЯЯ

1. Сега ще изложим Упанишадата за отречението. Този, който в надлежния ред (на етапите от живота) се откаже (от първичните наклонности, като желанието за богатство и т.н.), става този, който се е отказал (от светския живот). Какво се нарича това отричане? Как човек се отрича? Този, който се пази чрез (следните) дейности, който има (за своето отречение) одобрението на майка, баща, съпруга, синове и роднини, трябва да събере всички известни му жреци и както преди (с тяхното одобрение) да извърши жертвоприношението Вайшванара (за благополучието на всички хора). Той (след разделянето) трябва да раздаде цялото си богатство на жреците. Защото жреците са певците (на ведическите химни, заслужаващи дара). (Петте) жизнени въздуха, Прана, Апана, Вяна, Удана и Самана, ще бъдат (символично) поставени във всички жертвени съдове над (петте) свещени огъня, ахавания, гархапатя, анвахаряпачана, сабхя и авасатхя. Като обръсне косата си заедно с кичура, скъса свещения конец и види сина си, той ще се освети (с) с мантрите „Ти си бог Брахма, ти си жертвата, ти си всичко“. Ако няма син, трябва да се посвети по този начин и без да се интересува (от нищо), да продължи като просяк монах на изток или на север.

Той може да получава милостиня от (хора от) четирите касти. Трябва да яде от съда на ръцете си. Трябва да смята храната за лекарство. Трябва да приема храната като лекарство (т.е. с голяма умереност). Трябва да яде, когато получи (храна, без неудовлетвореност и без да иска повече, като Оливър Туист), за препитание и по такъв начин, че да не се увеличават мазнините. След като е отслабнал, може да пренощува една нощ в село, пет нощи в град; може да пребивава през четирите дъждовни месеца в село или град. (Тълкувайки) две седмици като месеци, той може да пребивава (в определено жилище) два месеца. Ако не е в състояние да понесе (жега или студ), може да приеме като подарък дрипава дреха или рокля от кора. Не трябва да приема нищо друго. Защото покаянието е да се страда (с хладнокръвие). Какво тогава е свещеният конец, кичурът и церемониалното отпиване на вода за този, който се отказва по предписания начин и който го гледа (в правилната перспектива)? За него (питащия) е този отговор. Това е неговият свещен конец (а именно), че той медитира върху Атман; (практиката на) Брахма-видя е кичурът; че той утолява жаждата си със съда на корема си, изпълнява (церемониалния) дълг с вода, която присъства навсякъде. Неговото жилище е на брега на (резервоар с) вода.

Когато слънцето залезе, как може той (церемониално) да отпива вода? Както (докосва вода) през деня, така и през нощта; (защото) той няма нито нощ, нито ден. (Просветленият аскет е над ограниченията на времето). Това е казано от ведическия мъдрец (в мантра): „За него има (само) едно (време), денят.“ Този, който знае така, осъзнава Атман чрез това (отричане).

ВТОРА АДХЯЯ

1. Само този човек има право на отречение, който е преминал през четиридесетте пречистителни обреди (самскари), е откъснат от всички (светски) неща, е придобил чистота на ума, е изгорил желания, завист, нетолерантност и егоизъм и е екипиран с четирите дисциплини на духовния живот (садхани).

2. След като е решил да се отрече, този, който не го прегърне, трябва да извърши покаянието (Праджапатя) сам (като изкупление); след това той има право да се отрече (от света).

3. Този, който (след като е решил да се отрече по-късно) го отрича, този, който подкрепя паднал аскет (сякаш е истински) и този, който хвърля препятствия (по пътя на желаещите отречение) - тези три (класа хора) трябва да бъдат известни като паднали.

4. Сега тези (лица, макар и притежаващи безстрастие, нямат право на отречение - евнух, паднал мъж, осакатен човек, жени, глух човек, дете, ням човек, еретик, доносник, студент (който не е завършил обучението си), отшелник Вайкханаса (принадлежащ към Вайшнавска секта), пламенен шиваит (Харадвиджа), учител на заплата, човек без препуциум и такъв без ритуален огън. Дори и да се отрекат от света, те нямат право на обучение във великите свещени текстове (като „Това си Ти“).

5. Син на човек, който е паднал от аскетична благодат, човек с болест на ноктите, човек с кафяви зъби, туберкулозен, както и деформиран човек - те никога нямат право на отречение.

6. Никога не бива да се допуска отречение на онези, които току-що са се установили като домакини, тези, които са извършили големи грехове, тези,

които са загубили каста поради неизпълнение на основното пречистване. обреди (вратии) и прокълнатите.

7. (Отново) никога не бива да се допуска отричане от онзи, който е лишен от религиозни обреди, религиозни действия (яджни), покаяние, благотворителност, приношения, жертвоприношения в ритуален огън и изучаване на писанията; и от онези, които са отпаднали от истината и чистотата. Те не заслужават да се отрекат; (и никой) не може да се откаже от дължимата заповед, освен силно страдащия.

8. Човекът (имащ право да се отрече) трябва да се отърси от кичура си, рецитирайки „Ом Бхух Сваха“. Казвайки мантрата „Свещеният конец не трябва да остава външно. Дай ми слава, сила, духовна мъдрост, безстрастие и интелигентност“, той трябва да скъса свещения конец и да го остави във водите заедно с дрехата и пояса си, мърморейки „Ом Сваха“; след това трябва да повтори три пъти: „Отрекох се“.

9. Виждайки брахмана, който се е отказал от света, слънцето се премества от мястото си (мислейки): „Този човек ще достигне Брахман, пробивайки диска ми“.

10. Мъдрецът, който казва „Отрекох се“, издига в слава шестдесет поколения от семейството си преди него и шестдесет поколения след него.

11. Всички недостатъци, родени от лоши синове, и всички недостатъци, родени от телесна слабост, огънят на Славата (по време на отричането) ще изгори, точно както огънят на плявата прави със златото.

12. (Рецитирайки мантрата) „Приятелю, пази ме“, той (отричащият се) ще приеме (емблематичния) жезъл.

13. Аскетът трябва да носи жезъл, който ще бъде от бамбук, гладък, цял (с кората), с равни стави, отгледан в свята земя и почистен от всички дефекти;

14. Той ще бъде без белези (от горски пожар), ненаранен от червеи, блестящ със ставите си, (с дължина), достигаща до носа, главата или веждите.

15. Винаги е предписано тясно общуване между жезъла и човека; мъдрецът не трябва да се движи без жезъла на разстояние три пъти по-голямо от хвърлянето на стрела.

16. Рецитирайки мантрата „Ти си съдът с вода, който поддържа света; никога не ми казвай „не“, ти, който винаги си угоден на всички“, той трябва да получи съда с вода; и облечен в йогийската дреха (като помощно средство за медитация), той трябва да се разхожда в приятно настроение.

17. Откажете се от (концепциите за) праведност и неправда (дхарма и адхарма), откажете се както от истината, така и от неистината; след като сте се отказали както от истината, така и от неистината, отхвърлете това, чрез което изоставяте (всички тези) (т.е. двойственост).

18. Аскет поради безстрастие, аскет поради духовна мъдрост, аскет поради мъдрост и безстрастие и аскет поради отказ от действие; това са четирите вида (аскети), които се получават.

19. Ето как стоят нещата. Той е аскетът поради безстрастие, който е станал безразличен към сетивните обекти, които се виждат или чуват, и който се е отказал (от света) поради влиянието на добри действия, извършени преди това.

20. Само онзи е аскетът, дължащ се на Джнана, който, бидейки мъртъв за светския живот поради (истинското) познание на писанията и слушайки преживяванията на хората в греха и доброто, и който, след като е отхвърлил застоялата привързаност към тялото, писанията и света и считайки за безполезна като повръщано всички светски действия, притежава четирикратната дисциплина в духовния живот и след това се отрича от света.

21. След като е изучил по предписания начин всички (писания) и е преживял всички (превратности на) живота, той е аскетът, дължащ се на Джнана и безстрастие, който има само тялото си, оставено му чрез медитация върху природата на Аза, дължащ се на Джнана и безстрастие, и след това се отрича и се съблича (както е бил, когато се е родил).

22. След като е завършил периода на безбрачно ученичество, станал е домакин и след това е прегърнал етапа на горския живот (Ванапрастха), този,

който се отрича (от света) само за да спазва реда на етапите на живота, макар и безстрастно, е аскетът, който се отрича от действието.

23. Отречението е шест вида: (и аскетите се наричат) Кутичака, Бахудака, Хамса, Парамахамса, Турията и Авадхута.

24. Аскетът Кутичака има кичур и свещен конец, носи жезъл и съд за вода, носи препаска и закърпена дреха, посветен е на служенето на бащата, майката и наставника, екипиран е сам със съд, лопата, прашка и т.н., привързан е към яденето на храна на едно място, носи на челото си перпендикулярен белег от бял сандал и държи троен (емблематичен) жезъл.

25. Аскетът Бахудака носи кичур и т.н. закърпена дреха и три (хоризонтални) линии от свещен пепел на челото си и е подобен във всяко отношение на аскета Кутичака (с изключение на това), че се храни с осем хапки храна, събрана (като милостиня от осем къщи), като пчела (събира мед).

26. Аскетът Хамса носи твърда коса, поставя на челото си белега или на хоризонталните линии от свещен пепел, или на перпендикулярната линия от сандал, храни се с храна, събрана като милостиня, без ограничения и носи парче препаска.

27. Аскетът Парамахамса е лишен от кичур и свещен конец, получава милостиня в съда на ръцете си, носи една препаска, има една (закърпена) дреха, един бамбуков жезъл, носи или една дреха, или е намазан със свещен пепел и е изоставил всички (притежания и привързаности).

28. Аскетът Турията се храни с плодове, приемайки ги в устата си като крава; ако яде варен ориз (той ги получава като милостиня) от три дома. Тялото му е оставено само за него (без никакви притежания и привързаности), е гол (облечен по посоките на компаса) и се отнася към тялото си като към труп.

29. Аскетът Авадхута няма фиксирани правила. Той яде храна като питон, когато я получи, от хора от всички касти, с изключение на падналите или прокълнатите, и е винаги съсредоточен върху медитацията върху природата на Аза.

30. Аз със сигурност не съм от този свят, състоящ се от дървета, трева и планини. Как мога аз, върховното Същество, да бъда това външно (явление), което е силно инертно? Аз не съм тялото, което е нечувствително и нетрайно за кратко време.

31. Аз не съм звукът, който е нечувствителен, идващ от празнотата и от формата на празнота и който остава за кратък период, уловен от инертната кухня на ухото.

32. Аз не съм докосването, което е нечувствително, но на което е даден живот от благоволенieto на съзнанието и което може да бъде усетено чрез кожата на мигновено съществуване и по никакъв друг начин.

33. Аз не съм вкусът, който е нечувствителен, зависим от материята и с кратка продължителност, незначителен и породен от непостоянния език, подпомогнат от непостоянния ум.

34. Аз не съм формата (рупа), която е нечувствителна, несъществуваща в единствения Свидетел (Брахман), преходна и която почива на зрението, и обектът на зрението, които имат само мигновено съществуване.

35. Аз не съм миризмата, която е нечувствителна, фина и с неопределима форма и създадена от преходния нос, който е мъртъв за обоняние.

36. Аз съм само чисто съзнание, лишено от части, „мое-ност“ и мисъл и което е неподвижно и отвъд заблудите на петте сетива.

37. Аз съм само съзнание, лишено от място за поклонение, и съм осветител, вездесъщ (външно и вътрешно), лишен от части и петна, светлината на неразличимото съзнание, всепроникващ и единствен.

38. Само чрез мен, съзнанието, всички неща като саксии и дрехи до слънцето са осветени от самосияние като от лампа.

39. Само чрез мен, с моето вътрешно сияещо сияние, различните сетива са активни, точно както масата от искри блести поради огъня, който пламти вътре.

40. Това чисто око на съзнанието, което се радва на безкрайно блаженство и което блести дори когато всички останали са угаснали, е победоносно присъстващо във всички очи.

41. Поздрав, поздрав единствено към мен, който присъствам във всички други същества и се състоя от съзнание, свободно от (ограничението на) обект, който трябва да бъде познат, и съм от формата на индивидуалния Аз (съзнание).

42. Различните ясно видими сили (като тези на земята и т.н.) са (наистина) разнообразни от съзнанието, което е свободно от промяна, едно цяло и свободно от ограничението на времето и частите (кала).

43. От съзнанието, което е отвъд трите продължителности (на минало, настояще и бъдеще), е лишено от ограничението на възприемаемостта на обектите и което отхвърля индивидуалността на душата, остава само единството (на Аза и Брахман).

44. Наистина същото (съзнание), бидейки отвъд обсега на думите, изглежда остава като достигнало състоянието на заключението на Егоизма (т.е. състоянието на недюалност), сякаш е вечно несъществуване.

45. Същото съзнание, леко обгърнато от примеси на желания и не-желания, не е в състояние да се издигне високо като женска птица, вързана с връв.

46. Хората, (преодоляни) от заблудата (причинена от) двойките (на противоположности), която е родена от желание и омраза, стават подобни на червеи, потънали в кухините на земята.

47. Поздрав към Атман, към теб, който не си различен от съзнанието. Сега съм обзет (от истината), пробуден съм, издигнах се (над заблудата).

48. Издигнат съм от съмненията; аз съм това, което съм; поздрав към теб, към теб и към мен, вечния; към теб и към мен, състоящ се от съзнание.

49. Поздрав към теб, върховен Бог, и поздрав към мен, Шива. Въпреки че е седнал (Атман), той не е седнал, въпреки че върви, той не върви. Въпреки че е неподвижен, той е зает с дейности, въпреки че извършва действие, той не е

опетнен.

50. Той е изключително достъпен, лесно е разпознаваем като близък роднина; той е пчелата във вътрешността на лотоса на тялото на всички.

51. Нямам желание за състояние на наслада, нито за изоставяне на насладата. Нека стане каквото и да е, оставете да си отиде каквото и да е.

52. Когато умът е потушен в себе си и се е освободил от егоизъм и когато идеите се разтворят в себе си, аз оставам сам, щастлив.

53. Моят враг (дуалност) остава (т.е. е погълнат) в чистия Атман на вибрациите сам, без идеи, егоизъм, ум и желание.

54. Разкъсвайки оковите на интензивните желания от клетката на тялото си, не знам къде е излетяла и отишла женската птица на не-егото.

55. Този, който няма егоизъм, чийто интелект не е опетнен и който е равнодушен към всички същества - животът му блести ярко.

56. Този, който гледа на този (феноменален свят) като (безпристрастен) свидетел с ума си, бидейки хладен отвътре, е освободен от любов и омраза, животът му е благословен.

57. Този, който, разбирайки правилно, изоставя както нежеланите, така и желаните неща и поставя ума си в неговия покой, животът му е благословен.

58. Когато свързващата връзка между обекта и човека (който го схваща) е изчезнала, мирът идва добре. Когато мирът се е установил, това се нарича освобождение.

59. Като изсъхнали семена, няма повече поклъване на светското раждане; скритите желания стават чисти в сърцето на онези, които са освободени, докато живеят.

60. (Скритото желание на осъзната душа) е пречистващо, високо подходящо, попада в обхвата на чистата природа, състои се от медитация върху Атман и е

вечно; то остава сякаш в дълбок сън.

61. Разбирането без ума наистина се нарича индивидуално съзнание. Тъй като е от природата на покойния ум, там няма нечистота на разбирането (на разграниченията).

62. Където умът е в покой, там е истината и благоприятността; това е истинското състояние; това е всезнание и наистина е пълно удовлетворение.

63. Когато говоря, давам, приемам, отварям и затварям очи, аз съм чисто съзнание, блаженството (което идва от) отхвърления мисловен процес.

64. След като съм отхвърлил нечистотата на нещата, които трябва да бъдат познати, направил съм ума напълно покоен и съм прекъснал огъня на връзката на желанието, аз съм само чисто съзнание.

65. Успокоил съм мислите добри и лоши, без тревога съм, освободил съм се от представите за приятното и неприятното; аз съм само чисто съзнание.

66. Отхвърляйки идеята за себе си и за другия, не заемам страна в светските събития и се придържайки към Атман, като адамантов стълб, аз съм непоколебим.

67. Пребивавам в съзнанието си, което е чисто и без надежди, освободено от желания и не-желания и лишено както от нежеланото, така и от желаното.

68. Кога ще получа вътрешната радост, докато оставам в състояние на самосияние? Кога ще бъда в планинска пещера с ум в покой?

69. Кога ще постигна подобие на камък чрез (практикуване) безразличителна дълбока медитация (Нирвикалпа-Самадхи), когато, докато оставам онемял от мира на безчастичната медитация, горските птици ще построят своите листни гнезда на главата ми?

70. След като отсекох дърветата на идеите и пълзящите растения на интензивното желание в гората на ума и достигнах широките равнини (на духовната мъдрост), аз се наслаждавам щастливо на живота.

71. Следвам този път (на мъдростта), аз съм сам (необременен с привързаности), аз съм успешен (в осъзнаването на истината); аз съм освободен, аз съм без желания, аз съм безчастен и не желая нищо.

72-73. Състоянията на чистота, сила, реалност, сърдечност, истина, истинско знание, блаженство, спокойствие, възникването на постоянна радост, пълнота, истинско богатство, притежанието на сияние и истинско единство - просяшкият монах, мислейки по този начин за истинската природа на своето Аз и осъзнавайки истинската си природа, свобода, съмнения, наистина става този без алтернатива (т.е. става едно с Брахман).

74. Ако някой силно страдащ се възстанови, трябва да се възприеме отречение в предписания ред. (Аскет) не трябва да разговаря с жена от ниска каста, с паднала от добродетелта и с жена в нейните обреди. Аскетът не се покланя на богове, нито е свидетел на (храмовите) празненства. Целта на аскетизма не е един (и същ) рай. Силно страдащите и аскетите Кутичака постигат съответно световите Бхур и Бхува. Аскетът Бахудака (постига) рая (Сварга). Аскетът Хамса - света на истината (Сатя-лока). Аскетите Турията и Авадхута постигат върховно блаженство в себе си, като дълбоко медитират върху истинската природа на Аза, според максимата на осата.

75. Практикуването на изучаване на Писанията, което е различно от медитацията върху природата на Аза, е безполезно, подобно на носенето на шафранови цветове, които са само бreme за камила. Аскетът не е нужно да практикува науката Йога или Санкхя; той няма ритуали с мантри и тантри, нито изучаване на друг религиозен трактат (Шастра); ако има, това е като украсяване на труп. (Такъв аскет) е далеч от духовните знания като обущар. Просяшкият монах не бива да споменава името си (в предишния етап от живота). Човек жъне плодовете на всяко действие, което извършва. (Следователно аскетът) трябва да се откаже от всичко, както би (изхвърлил) пияната върху рициново масло. Няма приемане на приношенията, направени на божество. Той не бива да се покланя на богове външно.

76. Отхвърляйки всичко, различно от Аза, препитавайки с храна, осигурена като милостиня от няколко къщи (както пчела събира мед), бидейки слаб и избягвайки натрупването на мазнини (в тялото си), той ще се движи. Той трябва

да прекарва времето (в хранене с храна), осигурена като милостиня от няколко къщи, използвайки ръката или устата си като съд.

77. Мъдрецът, установен в Аза, трябва да приема храна, която е благоприятна за (реализацията на) Аза. Две четвърти (от корема трябва да бъдат пълни) с храна и една четвърт с вода; четвъртата четвърт трябва да бъде оставена за движение на въздуха.

78. Той винаги трябва да живее с милостиня; никога не трябва да яде храна, осигурена като милостиня само от една къща; той трябва да посещава особено онези къщи, където хората се смятат за спокойни (т.е. тези, които се хранят само след като дадат милостиня).

79. Той може да очаква милостиня от четири или седем къщи (където стопанинът на къщата) извършва религиозни обреди; той може да очаква (милостиня) до периода на доене на крави (следобед); когато излезе (от къща без милостиня), той не трябва да влиза отново.

80. Постенето е за предпочитане пред (получаването на храна от) поклонници; непоисканата храна е по-добра от постенето; просенето на милостиня е за предпочитане пред непоисканата храна; следователно той трябва да се храни с милостиня.

81. Той никога не трябва да влиза в къща през страничен вход по време на просия; той не трябва от заблуда да пресича къща, където не се вижда никаква вреда в това.

82. Той не трябва да проси милостиня от ведически учен, ако е (дадена) без вяра и преданост; той може да проси милостиня от къщата на два пъти роден, който е загубил каста, когато е предложена с вяра и преданост.

83. Милостиня от няколко къщи без планиране, тази, която е планирана, тази, която не е просена, навременната и тази, която е предложена (в манастира), се обявяват за петте вида милостиня.

84. (Първият вид), милостиня от няколко къщи, се обявява за тази, която е получена оттам, пет или седем къщи без предварително обмисляне, както в

случая с медоносната пчела (от цветя).

85. (Вторият вид), милостиня, предварително уредена, е тази, която се приема след многократни молби, отправени от поклонници в тази сутрин и предния ден; въпреки това той може да се храни с това.

86. (Третият вид), милостиня без просия, е тази, която се получава, когато е поканен да вечеря от някой, когато е готов да отиде за просия; това трябва да се яде от аскети (желаещи спасение).

87. (Четвъртият вид) навременна милостиня е известна като (храна), която се предлага от брахмана, когато се е обърнал (къща) за милостиня; Тази (храна) трябва да се яде от аскети.

88. Мъдреците, желаещи освобождение, казват, че (петият вид) милостиня, храната, предлагана (на аскета в манастира), е готовата храна, която се носи от брахмана в манастира.

89. Аскетът трябва да се издържа от милостиня, като проси от врата на врата, дори и да е от домовете на аутсайдери. Той не трябва да вечеря в една къща, дори ако (домакинът) е равен на наставника на боговете (в учението). Той трябва да се издържа от милостиня, поискана или непоискана.

90. Въздухът не се разваля от докосване (на който и да е предмет); огънят от действието на горене; водите - от урина и изпражнения (които попадат в тях); а просяшкият монах от недостиг на храна.

91. Когато (в домовете) димът се разсее, чукалото (за чукване на ориз) е в покой, огънят (във фурната) е угаснал и хората са вечеряли, (аскетът) ще отиде за милостиня в късния следобед.

92. Той ще приема милостиня, освен от прокълнатите, падналите, еретиците и класата хора, занимаващи се изключително с храмово поклонение; от всички касти, в трудни времена.

93-94. (Той ще счита) пречистеното масло за кучешка урина, меда за спиртна напитка, олиото за свинска урина, подправката за чесън, питките от черен грам

за говеждо месо и млякото за урина. Затова аскетът трябва да избягва, като полага всички усилия, пречистеното масло и т.н.

95. Йогинът никога не трябва да яде храна, смесена с пречистено масло, подправки и т.н.; използвайки ръката си като съд, той не трябва да ходи за милостиня повече от веднъж (на ден).

96. Когато аскетът търси храна само с устата си като крава, той става равнодушен към всички; (следователно) той става годен за безсмъртие.

97. (Аскетът) ще изхвърли пречистеното масло като кръв, ще приема храна в една къща като плът, ще използва козметика като мажене с нечисти неща, сол и меласа като изгнаник, дрехи като мръсни чинии, маслена баня като ухажване на жени, приятна компания от приятели като урина, желание като говеждо месо, познати места като колиба на изгнаник, жени като змии, злато като смъртоносна отрова, зала за събрания като гробище, столицата (град) като ад и храна в една къща като топки ориз на погребение. Няма поклонение на богове (от него). Изоставяйки пътя на света, той ще стане „освободен, докато е жив“.

98. Престоят (постоянно на едно място), придобиването на (просеческа) купа, събирането (на жезъл и т.н.), събирането на ученици, сънят през деня (дивасвапах) и безполезните приказки - това са шестте греха на аскетите.

99-103. Престоят (постоянно на едно място) освен по време на дъждове се нарича престой (асана). Придобиването дори на един-единствен съд, като гореспоменатия съд от тиква и др., за ежедневна употреба от аскет, се нарича „придобиване на съдове“ (патралоп). Събирането (самчая) се определя като приемане на втори жезъл и др. за бъдеща употреба от някой, който вече има такъв. Приемането на ученици за лична служба, печалба, достойнство или слава, а не от състрадание (за да им се помогне), се нарича събиране на ученици (шишьясамграха). (Ведантическото) учене се нарича ден, тъй като е просветляващо; невежеството (авидя) се нарича нощ. Небрежността в ученето се нарича „сън през деня“ (дивасвапна). С изключение на разговорите, отнасящи се до Аза, и по време на получаване на милостиня, (даряване на) благословии и запитвания (относно Аза), всеки друг разговор се нарича безполезен разговор (вритайджалпах).

104. Храна от една къща, гордост, завист, украсяване с козметика и цветя, дъвчене на бетелова ролка, маслена баня, спорт, желание за удоволствие, лекарство за удължаване на живота и забавяне на старостта (рашаяна);

105. Хвалене, обиден език, произнасяне на благословия, астрологични предсказания, купуване и продаване, ритуал, дебат за ритуали, нарушаване на Гуруто и писанията;

106-107. Помирение, борба, превозно средство, походно легло, бяла дреха, отделяне на сперма, сън през деня, съд за милостиня (купа за милостиня), злато, смирна, оръжие, семе (за отглеждане или мистично писмо, образуващо съществената част от мантрата на божество), нараняване, строгост, полов акт, това, което се отхвърля чрез йога на отречението, обети като задълженията на домакиня;

108. Семейство и др., клон на Ведата (от ранните му дни), всички семейства на бащата и майката и богатство - всичко това е забранено за аскета. Ако прибегне до тях, той пада (от състоянието на отречение).

109. Мъдрият човек, макар и много стар, не бива да се доверява на жени, макар и много стари. Дори в много стари, закърпени дрехи, стар плат ще залепне (когато се зашие).

110. Недвижимо имущество, подвижни вещи (слуги), семена (за отглеждане), злато, смирна и оръжия - тези шест неща аскетът не трябва да взема като (все пак) урина и изпражнения.

111. Аскетът не трябва да взема със себе си дори малко провизии за пътуване, освен когато е в опасност; в трудни времена може да получи узряло зърно, когато няма готвена храна.

112. Просяк монах, който не е болен, и млад монах не трябва да отсяда в никой дом (на домакин); той не трябва нито да приема, нито да дава нищо на друг по всяко време.

113. С чувство на смирение аскетът трябва да се стреми към благополучието на

съществата; просейки готвена или сурова храна (за друг), той пада (от аскетизъм).

114-115. Аскет, който е склонен да храни другите, приема дрехи и т.н., както и вълнени дрехи или други, както и хубави дрехи, несъмнено пада (от добродетел). Прибягвайки до кораба на недуалността, той ще постигне освобождение, докато е жив. 116.

За въздържание в речта, той трябва да спазва мълчание; За контрол над тялото, той трябва да пости; за контрол над ума се предписва контрол над дишането (пранаяма).

117. Съществото е обвързано от (светски) действия; то се освобождава чрез духовно знание. Следователно, далновидните аскети не извършват (светски) действия.

118. Разпръснати са (разкъсани) дрехи по пътищата; милостиня може да се получи навсякъде; земята е широко легло; как (тогава) аскетите биват огорчени?

119. Аскетът, който предлага целия свят като жертва в огъня на духовната мъдрост, (символично) е прехвърлил ритуалните огънове върху себе си - този велик аскет е (истинският) Агнихотрин (посветителят и поддържащият свещения огън).

120. Напредъкът в духовния път е двоен - този на котката и на маймуната. Тези, които практикуват духовна мъдрост (Джнана), са (като) котки; вторичният път на (Апара-Брахман) е (като този на) маймуната.

121. Аскетът не бива да говори с никого, освен ако не му се говори; нито с някой, който пита неправилно. Интелигентният човек, макар и знаещ, трябва да се държи в света така, сякаш е глупав.

122. Когато се сблъска с множество грехове (т.е. когато плътта отслабне, надделявайки над диктатите на мъдростта), той трябва да практикува (смисленото) повторение на Тарака (Ом) дванадесет хиляди пъти (на ден); защото тя реже (греховете).

123. Върховният Брахман блести за него в дванадесет месеца, който нежно повтаря Пранава дванадесет хиляди пъти всеки ден. Така (завършва) Упанишадата.

Ом! Нека моите крайници и реч, Прана, очи, уши, жизненост и всички сетива растат по сила.

Цялото съществуване е Брахман на Упанишадите.

Нека никога не отричам Брахман, нито Брахман отрича мен.

Нека няма никакво отричане:

Нека поне от мен няма отричане.

Нека добродетелите, провъзгласени в Упанишадите, бъдат в мен, който съм отдаден на Атман; нека те пребивават в мен.

Ом! Нека има Мир в мен!

Нека има Мир в обкръжението ми!

Нека има Мир в силите, които действат върху мен!

Тук завършва Санньяшопанишада, включена в Сама-Веда.

Публикувано | Променено на 28 юни 2018 г.

Онлайн книги

Аз

Бхагавад Гита

Брахма Сутра

Упанишади

Ведите

Ведически химни

Рамаянам

II

Ади Шанкара

Шри Рамакришна

Шри Сарада Деви

Свами Вивекананда

Рамана Махарши

Свами Рамдас
Канчи Маха Периява
Джиду Кришнамурти [JK]
Нисаргадата Махарадж

III

Статии и резюме
Уроци по Веданта
Книги на Веданта - Други

IV

Мантри и ритуали
Молитвени химни - Стотри

V

Карнатик Музика Критис
Морални истории
Истории и анекдоти

Нашите уебсайтове

Духовен магазин [Celextel](#)

Магазин за електронна музика [Celextel](#)

Духовна библиотека [Vedanta](#)

Библиотека [Vedanta Shastras](#)

„Всяка душа е потенциално божествена. Целта е да се прояви тази Божественост вътре в себе си, чрез контролиране на природата, външна и вътрешна. Направете това или чрез работа, или чрез поклонение, или чрез психически контрол, или чрез философия - чрез едно или повече или всички от тях - и бъдете свободни. Това е цялата религия. Доктрините, или догмите, или ритуалите, или книгите, или храмовете, или формите са само второстепенни детайли.“

Свами Вивекананда

Пълни съчинения на Свами Вивекананда - том 1

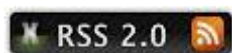
Отказ от отговорност: Celextel създаде тази Веданта духовна библиотека с благородното намерение да направи тези индийски духовни съкровища достъпни за всички. Celextel полага абсолютна грижа за поддръжката на този уебсайт и Celextel не носи отговорност за каквито и да било грешки или неточности.

Тези онлайн книги са само с информационна цел и не трябва да се тълкуват като предоставяне на професионални съвети по какъвто и да е начин. Читателите трябва да упражняват собствена преценка и да се позовават на оригиналния източник за всички практически цели.

Разпространението, публикуването и неразрешеното копиране на тези онлайн книги без предварително разрешение на съответните автори, издатели или преводачи са забранени.

Авторско право © 2002-2025 Celextel Enterprises Pvt. Ltd. Всички права запазени.

Тема за иновации от Cagintranet ** Задвижвано от GetSimple

Открийте повече

Наука

Туриятитавадута Упанишад

наука

Туриятита

Хранителни стоки

Подаръчни кошници